

Simon Paulli

Programm

[Rostock]: [Kilius], [1655]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn730119963>

Druck Freier Zugang

ARCHIV

RU. med. 1655
Simon Pauli

Universitäts-
Bibliothek
Rostock

R. U.
med.
1855
Simon Paull

PROGRAMMA.

PROGRAMM.

Σὺν Θεῷ.

Philobotanis omnibus & singulis in inclutâ ROSTO-
CHIENSI Academia commorantibus,

SIMON PAULLI,

S. R. M. Daniæ ac Norw. &c. Medi-
cus Aulicus & Prælatu Aarhufiensis.

S. P. D.

Te magne rerum conditor, & tuas
Sonabolaudes, factaq; posteris
Miranda prodam, dum recurret
Per calidos mihi sanguis artus,

Uin ita mecum, quisquis es

Christiana & verâ fide imbutus, tibi altâ
voce canendum fiet, nullus dubito. Et
quidē meritissimò. Cum enim pronuper

Præside Virò Experientissimò, Excellentissimò, Cla-
riſsimò, DN. JOHANNÉ BACKMEI-
STERO, Med. D. & P. Prof. in hac Academia
celeberrimo, DN. & Affine meo honoratissimo,
mutuam illi operam tradente, & à latere nunquam ejus
recedente filio meo, **JACOBO HENRICO**
PAULLI, admirandam corporis humani compa-
gem, castâ mente, contemplaturi, id, in Dei solius glo-
riam, & salutem populi, locò studiis nostris dicatò, pro-

A 2

prio

præ & conveniēti, publicitus non eviscerari solum, sed
quoq; deartuari, imò exossari deniq; viderimus, qui
non hymnos Deo nostro, Patri Unigeniti Filii & Re-
demptoris nostri J E S U C H R I S T I, debemus?
Etenim, dum replico aut excutio seu membranas, seu
monumenta Galeni nostri, quamvis Ethnici; quis non
mirabitur, ipsum, solius naturæ lumine ipsi facem prælu-
cente; condignè seu Momorum, seu Epicuri de grege
porcorum sordes, strigili satis dentatâ & asperâ deter-
gere studere? Nam quum nescio quem Anonymum
(videatur Gal. 3. de U. P. X.) malè haberet, delitiis dif-
fluentem ac fractum, quod sibi grave esset è lecto sur-
gere, (sed honos præfandus est,) reddendorum alvi
excrementorum gratiâ, satius esse putanti, ita constru-
ctum fuisse ipsum hominem, si solum pedem porrigens
excrementa per ipsum excerneret; prò! quam albis den-
tibus ipsum deridet, & alto supercilio despicit, dum ita
infir: *At verò si de ejusmodi pecudibus plura verba
fecero, melioris mentis homines meritò mihi fortè sus-
censeant, dicantq;, me polluerè. Sacrum sermonem,
quem ego Conditoris nostri verum hymnum compono,
existimoq; in hoc veram esse pietatem, non si taurorum
hecatombas ei plurimas sacrificaverim, & castias,
aliaq; sexcenta odoraamenta ac unguenta suffumiga-
verim, sed si noverim ipse primus, deinde Galius ex-
posuerim, quanam sit ipsius sapientia qua virtus, qua
bonitas. Quod enim cultu convenienti exornare o-
mnia, nihilq; suis beneficiis privatum esse voluerit, id
perfectissima bonitatis specimen esse statuo, & hâc qui-
dem ratione ejus bonitas hymnis nobis est celebranda.*

Hoc

Hoc autem omne invenisse, quò pacto omnia potissimum adornarentur, summa sapientia est; effecisse autem omnino quæ voluit, virtutis est invictæ ac insuperabilis. Hactenus ille. Quæ licet omnia magnificè fati deprecet, non tamen eò abiit dementia noster Galenus, ut nos, cœlum ipsum quandoq; præ stultitiâ petentes, putet esse immortales; quippè paucis intermissis porrò ita philosophatur. Considera mihi (inquit) materiam, ex quâ quodq; factum est, & ne temerè tibi persuadeas, ex sanguine menstruo & spermate, immortale animal posse constari, aut impatibile, aut semper mobile, aut splendidum, aut pulchrum equè ac Sol est. Quæ cum ita sese habeant, quotus quisque est, nisi Tiresiâ cæcior, qui non novit, Anatomem corporis nostri esse DEI ipsius quasi præconem, proclamantem: Omnem carnem esse sænum; hominem esse solstitialem herbam & epbemeram; hominem esse bullam; hominem esse somnium, hominem esse umbram: Sanitatem verò, ex concinnâ structurâ, & bene fermentatâ temperie partium, provenientem, tam facile avolare, quam muscam alas complicare videmus, in forò, dum caleatur maximè. Verum enim verò, ut ut sese reverâ hæc omnia ita habeant, sit vita hæc nostra

-- mali taberna, curarum mare,

Palæstra luctus, officina cladium,

Fomes dolorum, Mors (ut absolvam) vera,

Interim nos non omnes morimur, multaq; ut Horatianam phrasin mutuem, pars nostrâ vitabit Libitinam: Quippè alia vita & æterna nos manet. Ut ergò pavones gemmantibus pinnis rotantes eadem, fastu præturi

le

midi, tum demum eandem demittere aut colligere iterum feruntur, ubi scabros suos pedes respiciunt; ita nos, Anatomes beneficio contemplantes, quantula sint hominum corpuscula, stolidi sapere discimus, dum complicantes tempori sarcinulas nostras, stationes aliis, Naturæ cedentes serius ocyus, omnes, omnes, summates pariter ac infimates, unâ cum medioximis, quotquot Hevam matrem agnoscimus, relinquere cogimur. Videmus ergo, ut multa hic compendifaciam, studiosè, Anatomes non unicum esse seu finem seu scopum; eò autem rem redire universam, ut Anatomicam artem scientiamve profitentes, non nisi tetrica & lugubria, ut præfiscine dicam, rimentur, immò instar pollictorum perpetim morticinam carnem tractent, & hodiè illius, cras alterius feralia curantes, instar Democraati alicujus, inter cadaverum & ossium struices desideant. Hinc sæpiculè miratus sum, ipsos, amantes verecundiam aut potius loquendi libertatem, mecum, jocoserius facetiisq; recepta, in Theatris Anatomicis immò jam ab Heroicis usq; temporibus, consuetudine, condire amaritudinem hujus artis seu potuisse, seu novisse. Interim, namq; fatebor, quum, DE I gratiâ, in alterâ meâ dulcissimâ mihi meisq; Patriâ DANIA, hæc ipsa ars lauream mihi pepererit, & laudem (jactone meâ) Fastis DANICIS ære perennioribus monumentis inscriptam; S. R. M. (*vivat æternum, & serus in calum redeat* Clementissimus REX noster, reverâ Patriæ Pater **FRIDERICUS III.** tantâ qui clementiâ, ut nullis stipatus Satellitibus, tutus caput in cujusvis subditorû gremium reclinare, aut solus certè ad quemlibet divertere possit) gratissimâ, humillimâ, demissimâq; mente, vel hic loci, atq; adeò iteratò & eminus

4

eminus gratias ago, quod *Per Illustri Heroe ac Dn. Dn.*
CHRISTIANO THOMÆO, Dn. in Stougar dt S.
R. M. Dan. ac Norw. Sc. Cancellario magno ac Prote-
ctore Reg. HAFNIENSIS Acad. Magnifico, Sc. Mæ-
cenate meo summo, mihi pridem ceu rude donando ve-
terano, honestissimam vacationem procurante, clemen-
tissimè quoq; concedere voluerit. Sed quò non abri-
pior, dulcedine & memoriâ rerum gestarum captus!
flectenda puppis est. Meditor enim, DEO volente,
quum satis grandinis misit Pater, & jam parturiat an-
nus, omniaq; ridere occipiant, capessere in præsens
aliud & lætius studium, quod mirum dictu, quanto-
perè in Catone Majore seu de Senectute ipsum Cicero-
nem, oblectarit: atq; hoc ipsum *Botanicum* est, hiero-
glyphicum quasi, aut indicina, futuræ vitæ, & certæ
resurrectionis ex lumine naturæ, ut ita dicam, confirma-
trix. Ut enim semina in almæ matris gremium, Terram
scilicet, conjecta jamq; sepulta, autumno in hyemem
se præcipitante, gratâ veris vice meditantur veteres
aristas; ita nostra corpora, mente casta & vacua, prope-
diem *aliti*

repetent collegia Sensus.

Ad hæc ergo sacra, aut sacram contemplationem,
frequentes, ut hoc anni tempore conveniamus, rutrum
capessendo, expediet, ut horum omnium ingenti lubi-
dine deliniti, non solum apiscamur, in præsidium fu-
turatorum morborum, herbarum cognitionem usumve,
sed quoq; ut magnalia DEI, quæ vel jam in herbescen-
te plantarum viriditate, manifestè ostentantur, contem-
plemur, admiremur, plenis buccis filiis & qui nascentur
ab illis commendemus, Ego pretiò nullò conductus,
sed

sed solius DEI in honorem & Reipublicæ emolumentum, constitui DEO benè volente prodeambulare, ad vicinos agros, prata, aut saltus deniq; , ut filios meos in timore Domini cotidie qui educo, hoc anni tempore in hõc studio, æq; ac aliõ, in aliis atq; iterum aliis exercere sine scandalo pergã, usq; dum pedibus me porto meis. / Quibus ergo *Quis Coratuv* me comitari commodum aut quibus se mihi illisve ad jungere grave non fuerit, eos CRAS *in puncto Prima pomeridiana*, Cœlo miti, innubi, & sereno, officiosè in Areã Collegii præstolabor. Valete Omnium Ordinum Nobilissimi Studiosi, & sultis frequentes adeste, quorum nemini studio meo deero, (mea pertractans, advena in alienam Rempub. præmiis nullis inhians)

Ut homo, qui erranti comiter monstrat viam,

Quasi lumen de suo lumine accendit, facit:

Ut nihilominus ipsi luceat, quum illi accenderit,

Neq; enim, ut illa Incomparabilis Viri & æternæ memoriæ CASP. HOFFMANNI verba huc transferam, *deceat nos subito poscere premia*, quæ divinus Chrysostomus ait: *Non illorum esse qui ambiunt, sed quibus benè vult summus ille Reg^{Evangelis}*. Huic enim si placeas satis est: At hominibus (præsertim malis) *si placere voles, Placenta fias oportet, aut Vinum Thasium*, ut Bionis dicterium habet. Ego heic oportunè, cum illo, receptuicano, & DEUM T. O. M. oro, ut omnibus nobis sanctissimo suo Spiritu adsit: Iterum Nobilissimi juvenes benè feliciterq; Valete, ac dicto loco & tempore frequentes comparete.

Patebat publice ROSTOCHII Anno clõ

Isõ L. V. Dominicã Judica, 1 April.

Excudebat NICOLAUS KILIUS, Acad. Typogr.

12.11.61 1951

eminus gratias ago, quod *Per Illustris*
CHRISTIANO THOMÆO, *Thomæo*
R. M. Dan. ac Norw. Sc. Cancellar.
Dore Reg. HAFNIENSIS Acad. M.

cenate meo summo, mihi pridem ceu
terano, honestissimam vacationem
tissimè quoq; concedere voluerit.
pior, dulcedine & memoriâ rerum
flectenda puppis est. Meditor enim
quum satis grandinis misit Pater,
nus, omniaq; ridere occipiant, ca
aliud & lætius studium, quod mir
perè in Catone Majore seu de Sene
nem, oblectarit; atq; hoc ipsum *Bot.*
glyphicum quasi, aut indicina, fut
resurrectionis ex lumine naturæ, ut i
trix, Ut enim semina in almæ matris
scilicet, conjecta jamq; sepulta, a
se præcipitante, gratâ veris vice
aristas; ita nostra corpora, mente c
diem *alti*

repetent collegia Sensus.

Ad hæc ergo sacra, aut sacram
frequentes, ut hoc anni tempore c
capessendo, expediet, ut horum o
dine deliniti, non solum apiscam
tutorum morborum, herbarum co
sed quoq; ut magnalia DEI, quæ v
te plantarum viriditate, manifestè o
plemur, admiremur, plenis buccis
tyrab illis commendemus, Ego præ

the scale towards document

On. Dn.
ardt S.
Prote-
c. Mæ-
ndo ve
clemen
n abri
captus!
olente,
riat an
præfens
quanto
Cicero
, hiero
& certæ
nfirmat
Terram
yemem
veteres
a, prope

ionem,
s, rutrum
nti lubi
dium fu
usumve,
rbescen
contem
nascen
nductus,
fed